

Adwent ma wiele dobrych tradycji. Jedną z nich jest umieszczenie w pierwszą niedzielę Adwentu w naszych kościołach adwentowego wieńca, w którym znajdują się cztery symboliczne świece. Pomysłodawcą tej formy pobożności jest ewangelicki teolog i działacz społeczny Johann Hinrich Wichern (1808-1881) z Hamburga.

12 września 1833 roku pastor Johann Wichern otworzył w swym rodzinnym mieście szkołę-przysmak dla sierot. Było to pierwsze z jego dzieł charytatywnych. Potem Wichern stworzył wiele podobnych instytucji. Pastor bardzo troszczył się o wychowanie swych podopiecznych. Chciał, by dzieci czuły się jak w rodzinie. W Adwencie 1839 roku wpadł na pomysł, jak zmienić wystrój świetlicy, by wprowadzić nastrój sprzyjający modlitwie. Sporządził szczególny wieniec. Na obrzeżu koła o średnicy 2 metrów umieścił 24 małe świece. Każda miała być zapalana w kolejny zwyczajny dzień Adwentu. Wokół tego wieńca podopieczni pastora gromadzili się codziennie na wspólne modlitwy, spotkania i śpiewy.

Pastor natomiast swój pomysł przenosił do innych niemieckich miast. W Adwencie zapraszał ludzi na niedzielne rozważania. Dlatego zmienił trochę wygląd wieńca. Zamiast 24 świec umieszczał tylko cztery, oznaczające cztery niedziele Adwentu. Zwyczaj sporządzania wieńca adwentowego rozprzestrzenił się bardzo szybko w całych Niemczech, a potem na całym świecie. † W Kościele Katolickim wieniec adwentowy pojawił się po raz pierwszy w 1925 r. w Kolonii, a w sąsiedniej Austrii - dopiero w 1945 roku.

Wieniec adwentowy wykonuje się w kształcie koła, zawsze z wiecznie zielonych roślin, gałązek drzew iglastych. Do dekoracji można użyć szyszek, jesiennych liści, owoców itp. Pośród wieńcowych gałązek umieszcza się cztery świece symbolizujące cztery niedziele Adwentu. Trzy świece mogą być koloru fioletowego, a jedna, zapalana w trzecią niedzielę Adwentu, różowego, co odpowiada barwom liturgicznym tego okresu. Każdą z poszczególnych świec zapala się w kolejną niedzielę Adwentu. Przypominają one o upływającym czasie do narodzin Małego Boga i o naszym obowiązku przygotowania się na spotkanie z Nim.

Wieniec adwentowy ma dość rozbudowaną symbolikę. Świece ustawione są na kole. Kształt ten oznacza, że Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca. Gałęzie roślin wiecznie zielonych oznaczają życie wieczne, jakie daje nam Chrystus. Zapalanie świeczek wiąże się z tym, że Zbawiciel sam nazywał siebie «światłością świata». Znaczenie ma ich kolor oraz kolejność w zapalaniu. Świeca I (Pokoju), II (Wiary lub Betlejem) i IV (Nadziei, Aniołów) powinny być fioletowe bądź niebieskie, a III (Miłości) – różowa, zapalana w niedzielę Radości. Ich zapalanie - to także jakby stawianie sobie pytania: «Czy jestem gotowy?»

Owa tradycja adwentowa swoimi korzeniami sięga czasów pogańskich i starych zwyczajów żydowskich. Dawno temu, gdy wszystko dookoła skuwał mróz, a dzień był krótki, germańskie plemiona tworzyły symbolizujące słońce okręgi z zielonych roślin i w nich rozpalali ogniska. Był

Co to jest wieniec adwentowy?

Wpisany przez ks. Алєг Канановіч
09.12.2011 01:00

to rytuał, mający wyrażać nadzieję na rychłe przyjście wiosny i odrodzenie życia.